

MRF 2024.113

Planklagenævnets afgørelse af 28. maj 2024, j.nr. 24/02407

Stadfæstet Faaborg-Midtfyn Kommunes landzonetilladelse til opførelse af 48 m høj antennemast uden nærhed til bebyggelse, da der var godtgjort en betydelig samfundsmæssig interesse grundet den dækningsforpligtelse, der påhvilede ansøgeren. Alternative placeringsmuligheder var afsøgt, men bemærkning om mulighed for ekspropriation efter masteloven.

Efter ansøgning fra et teleselskab gav Faaborg-Midtfyn Kommune den 17. januar 2024 landzonetilladelse til opførelse af en 48 m høj antennemast til mobildækning på landbrugsejendom nord for landsbyen Herringe. Tilladelsen var givet på vilkår om bl.a., at mast og antenner skulle holdes i afdæmpede farver som harmonerede med omgivelserne, og at eksisterende beplantning omkring masten skulle bibeholdes. Ejendommen var beliggende i et område, der var udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde i kommuneplanen. Ejendommen lå uden for kommuneplanens rammer. Det fremgik af ansøgningen, at der i området var fastsat en dækningsforpligtelse, og at denne forpligtelse påhvilede ansøgeren i hovedsagen. Af ansøgningen fremgik videre, at en række alternative placeringsmuligheder var afsøgt, og at det i flere tilfælde ikke havde været muligt at lave aftaler med lodsejere eller tage de nødvendige hensyn til diverse beskyttelseslinjer. Kommunen havde begrundet landzonetilladelse med, at antennemasten skulle opfylde dækningsforpligtelsen i området, og at det ikke havde været muligt at finde alternative placeringer til masten i nærheden af eksisterende bebyggelse eller andre høje konstruktioner. Kommunen henviste endvidere til, at landsplan-direktivet, der trådte i kraft den 3. maj 2023, muliggjorde, at master med konkrete licenskrav kunne placeres fritstående uden tilknytning til eksisterende bebyggelse. Det var kommunens vurdering, at de stillede vilkår ville sikre afskærmning af masten, så den ikke påvirkede landskabet væsentligt. Afgørelsen blev påklaget af en gruppe beboere i området, der bestred, at masten ville være afskærmet, og at den kunne

placeres på en anden del af ejendommen, hvor masten bedre kunne indpasses i landskabet. Planklagenævnet bemærkede indledningsvis, at nævnet fandt det godtgjort, at der var behov for antennemasten i området, hvilket udgjorde en betydelig samfundsmæssig interesse grundet den dækningsforpligtelse, som påhvilede ansøgeren. Nævnet understregede videre, at udgangspunktet for placering af master i landzone er, at masten placeres i tilknytning til høje konstruktioner i området, og sekundært tæt ved lavere bebyggelse. Men herefter understregede nævnet, men hvis en grundejer ikke ønsker en sådan placering på grundejerens ejendom, ”kan kommunen overveje, om der kan og bør gennemføres ekspropriation efter masteloven”, hvilket kræver en tilladelse fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, og hvor det ikke er kommunen, men tilladelseshaveren, der skal ansøge om tilladelse efter mastelovens § 15, stk. 3. Herefter fandt et enstemmigt nævn, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der kunne meddeles landzonetilladelse til det ansøgte, med henvisning til, at kommunen havde afsøgt alternative placeringsmuligheder og i tilstrækkeligt omfang havde sandsynliggjort, at den valgte placering ville have mindst mulig påvirkning på landskabet, ligesom placeringen var forenelig med opfyldelse af dækningsforpligtelsen. Videre lagde nævnet vægt på, at der ikke i kommuneplanen var fastsat udpegninger af landskabsbeskyttende karakter. Påvirkningen af naboerne var ikke af et sådant omfang, at dette kunne føre til andet resultat. På denne baggrund stadfæstede et enstemmigt nævn kommunens afgørelse.

Kommentar: Afgørelsen må sammenholdes med flere andre afgørelser, som Planklagenævnet traf samme dag om antennemaster nemlig **MRF 2024.110 Pkn** om antennemast i Silkeborg Kommune og **MRF 2024.111 Pkn** om antennemast i Køge Kommune. Til forskel fra de nævnte sager var der i denne sag fra Faaborg-Midtfyn Kommune imidlertid tale om, at landzonetilladelsen var meddelt efter, at de nye, lempeligere regler var trådt i kraft. I relation til nævnets betragtninger om alternative placeringer, når en grundejer afviser placering af antennemast på bestemte dele af ejendommen, er

MRF 2024.113

denne begrænsning som udgangspunkt gældende for muligheden for alternative placeringer. Den af nævnet anførte mulighed for at ekspropriere efter masteloven giver dog anledning til en principiel bemærkning. Hvis behovet for ekspropriation er begrundet i planlovens landzoneregler, er det tvivlsomt, om der kan eksproprieres efter masteloven, hvis en tilsvarende dækning fra masten kan opnås på den af grundejeren anviste placering. I så fald er den eneste mulighed, at kommunen vedtager bonuslokalplan og eksproprierer arealet på grundlag heraf efter planlovens § 47, hvor der i øvrigt kan stilles spørgsmål ved, om nødvendighedsbetingelsen i grundlovens § 73 for ekspropriation kan anses for opfyldt.

Afgørelse i klagesag om Faaborg-Midtfyn Kommunes landzonetilladelse til antennemast på 48 m på A1, Ringe

Sag: 24/02407

Dato: 28. maj 2024

Faaborg-Midtfyn Kommune gav den 17. januar 2024 landzonetilladelse til opsætning af en antennemast på 48 m på ejendommen A1, 5750 Ringe, matr.nr. PN1.

En gruppe beboere i området har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om forholdet er undtaget fra kravet om landzonetilladelse.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdet, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet stadfæster afgørelsen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

Tilladelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 5 år efter Planklagenævnets afgørelse, eller ikke har været udnyttet i 5 på hinanden følgende år, jf. planlovens § 56, stk. 2.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører opførelse af en antennemast til mobildækning på 48 m på matr.nr. PN1, med adressen A1, 5750 Ringe.

Den berørte matrikel på 13,1 ha ligger i landzone. Matriklen er en del af en ejendom, som er noteret som landbrugsejendom. Matriklen er ubebygget og ligger umiddelbart nord for landsbyen Herringe. Bebyggelsen på ejendommen ligger på en anden af ejendommens matrikler, og befinder sig syd for landsbyen.

Matriklens placering i forhold til omgivelserne fremgår af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Matriklen ligger i et område, der er udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde i kommuneplan 2019 for Faaborg-Midtfyn Kommune. Matriklen ligger uden for kommuneplanens rammer, og grænser op til kommuneplanramme nr. Her.BE.2, Blandet bolig- og erhvervsområde i det åbne land – Herringe, samt nr. Her.L.1, Jordbrugsparceller i det åbne land – Herringe.

Det fremgår af kommuneplanens retningslinje om master, at:

[...]

12.2.4 Placering i forhold til bymæssig bebyggelse

Nye antenner og master skal som hovedregel placeres i tilknytning til byerne eller i umiddelbar tilknytning til landsbyer eller tilsvarende bymæssig bebyggelse.

12.2.5 Tilpasning til omgivelserne

Antenner og master skal i størrelse og form passe ind i omgivelserne. Det vil eksempelvis sige være afpasset højden på en bys "skyline". Der kan være tale om at camouflere masten som eksempelvis en flagstang, lysmast eller pæl.

[...]

12.2.11 Hvor kan master placeres, hvis der ikke er andre alternativer

Antennemaster må opstilles, hvis der er et dokumenteret behov, alternative placeringer er undersøgt, og der ses ikke at være andre brugbare strukturer i nærområdet, hvorfra der vil kunne opnås en rimelig dækningsgrad inden for områderne

- Sø- og åbeskyttelseslinjen (Naturbeskyttelsesloven)
- Skovbyggelinjen (Naturbeskyttelsesloven)
- Kystnærhedszonen (Planloven)
- Beskyttelsesområder for geologi og kulturmiljøer (Planloven)
- Øvrige kommunale retningslinjer for landskabsbeskyttelse
- Større sammenhængende landskaber (Planloven)
- Beskyttet natur (Naturbeskyttelsesloven)
- Lavbundsarealer, potentielle vådområder og retningslinjer for naturbeskyttelse (Planloven)

12.2.12 Placering i det åbne land

Antennemaster må opstilles i det åbne land uden for områderne nævnt i retningslinjerne 12.2.10 og 12.2.11, hvis de generelle retningslinjer og øvrig lovgivning er overholdt

[...]

Derudover grænser matriklen op til [lokalplan nr. 69, Faaborg-Midtfyn, Herringe og Rudme landsbyer](#).^[1]

Det ansøgte

Der fremgår af ansøgningsmaterialet, at placeringen af antennemasten er valgt, da ansøgeren herfra kan opfylde dækningskravet, som er fastsat for området. Masten ønskes opført i kanten af et mindre skovstykke, omkring 160-200 m uden for lokalplanområdet, som matriklen, hvor masten skal placeres, grænser op til.
^[2]

Der er ifølge ansøgningsmaterialet undersøgt en række alternative placeringer, hvor det i flere tilfælde ikke har været muligt at lave aftaler med lodsejeren eller tage de nødvendige hensyn til kirkebyggelinjen og indsigtslinjen til kirken, som er beliggende i den vestligste del af landsbyen.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Faaborg-Midtfyn Kommune gav den 17. januar 2024 landzonetilladelse til opsætning af en antennemast på 48 m på ejendommen A1, 5750 Ringe, matr.nr. PN1.

Tilladelsen er givet på vilkår af, at mast og antenner holdes i afdæmpede farver, som harmonerer med omgivelserne, at eksisterende beplantning vest for masten skal bibeholdes, samt at masten fjernes, hvis den har været ude af drift i mere end 1 år.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at antennemasten skal opfylde den dækningsforpligtelse, som påhviler ansøgeren i området. Der er ikke eksisterende høje konstruktioner i området, og det har ikke været muligt at finde en placering til masten i tilknytning til eksisterende bebyggelse, da mange

lodsejere ikke er interesserede. Nogle placeringer er også fravalgt, da de lå inden for kirkebeskyttelsen.

Kommunen anførte desuden i afgørelsen, at:

Den 3. maj 2023 trådte et landsplandirektiv [...] i kraft, som giver mulighed for, at master med konkrete licenskrav kan placeres fritstående uden tilknytning til eksisterende bebyggelse. Masten til dækning af området ved Rudme-Herringe er omfattet af landsplandirektivet, og efter undersøgelse af mange placeringer, er der fundet en fritstående placering nord for landsbyen.

Mastens placering er ifølge Kommuneplan 2019 beliggende i et område, hvor landskabet skal vedligeholdes. Ifølge kommuneplanens retningslinje kan der etableres nye tekniske anlæg i landskaber, der skal vedligeholdes, hvis de indpasses i den eksisterende karakter og tager hensyn til de særlige visuelle oplevelsesmuligheder. Landskabskarakteren i området er intensivt dyrkede landbrugsflader i bølget terræn, som inddeles i et åbent afgrænset storskala landskab af sporadiske bevoksede diger og spredte mindre skove.

Da der nord og øst for mastens placering er mindre fredskovsarealer, og da der stilles vilkår om bibeholdelse af beplantningen mod vest, så vurderer vi, at masten er afskærmet, så den ikke påvirker landskabet væsentligt.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 1. marts 2024.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Heidi Bank, Peter Buhl, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Helle B. Lassen, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm, Keld K. Sørensen, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.^[3]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om et bestemt forhold kræver landzonetilladelse.

2.3. Krav om landzonetilladelse til antennemaster

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglerne.

Byggeri, der i bygningsreglement er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik-, forsynings- eller varslingsanlæg eller radio- og tv-modtagelse, kræver ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 9.

Undtagelsesbestemmelserne gælder dog ikke for en antennemast til f.eks. mobilkommunikation, som kræver byggetilladelse. En sådan anses for bebyggelse og kræver en landzonetilladelse, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Antennesystemer til radiokommunikation i elektroniske kommunikationsnet med tilhørende frekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur i neutrale farver, som opsættes på eksisterende master, siloer eller høje skorstene m.v., når bebyggelsens højde ikke dermed forøges, kræver ligeledes ikke landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 17. Denne undtagelse omfatter dog ikke opførelse af antennemaster.

2.4. Om landzonetilladelse til antennemast

2.4.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at klagerne ikke er enige med kommunen i, at antennemasten på den valgte placering er afskærmet, så den ikke påvirker landskabet væsentligt. Klagerne mener, at masten bør flyttes til en placering på matriklens nordlige del, hvor den ifølge klagerne i højere grad kan indpasses i landskabet.

2.4.2. Generelt om landzonetilladelse

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglene er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglene skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.^[4] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglerne.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

2.4.3. Generelt om landzonetilladelse til antennemaster

Samfundsmæssige og landskabelige interesser

Planloven tilsigter bl.a., at der ud fra en planmæssig og samfundsøkonomisk helhedsvurdering sker en hensigtsmæssig udvikling i hele landet og i de enkelte kommuner og lokalsamfund, og at der skabes gode rammer for erhvervsudvikling og vækst, jf. planlovens § 1, stk. 2.

Planloven tilsigter også, at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber, jf. planlovens § 1, stk. 2. Herunder er navnlig hensynet til landskabet relevant at inddrage i sager om landzonetilladelse til opsætning af antennemaster til brug for teletjenester.

Det følger af planlovens § 35, stk. 12, at kommunalbestyrelsen under hensyn til den overordnede samfundsmæssige interesse i at sikre mobildækning i hele landet kan meddele tilladelse efter stk. 1 til opstilling af en mast til radiokommunikationsformål med tilhørende anlæg i neutrale farver, medmindre væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø eller naboer taler afgørende imod placeringen.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen,[5] der er trådt i kraft den 1. januar 2024, at det fortsat vil være udgangspunktet for kommunalbestyrelsens behandling af en ansøgning om landzonetilladelse til opstilling af en mast til radiokommunikationsformål, at masten bør placeres i tilknytning til eksisterende bebyggelse, men det kan ikke altid sikre en tilstrækkelig god mobildækning i hele landet. Der er en særlig samfundsmæssig interesse i at sikre god mobildækning i hele Danmark. Dette forudsætter, at den nødvendige tekniske infrastruktur kan etableres. Kommunalbestyrelsen vil i kraft af den foreslåede ændring kunne tillade en placering, der ikke er i tilknytning til eksisterende bebyggelse, hvis hensynet til mobildækningen ikke kan opfyldes ved placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor et teleselskab ikke har mulighed for at indgå en frivillig aftale med en lodsejer om en placering på eksisterende anlæg eller i tilknytning til eksisterende bebyggelse.

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen ved bedømmelsen af en konkret ansøgning om landzonetilladelse til opstilling af en mast til radiokommunikationsformål med tilhørende anlæg har mulighed for, men ikke pligt til, at tillægge hensynet til den overordnede samfundsmæssige interesse i at sikre god mobildækning i hele landet særlig vægt. Øvrige relevante hensyn vil fortsat skulle indgå i kommunalbestyrelsens vurdering og afvejning i den enkelte sag. En landzonetilladelse vil forudsætte, at væsentlige hensyn til landskab, natur, miljø, forsvarshensyn eller naboer ikke afgørende taler imod den ønskede placering af masten til radiokommunikationsformål.

Der er efter nævnets praksis en betydelig samfundsmæssig interesse i at etablere hensigtsmæssig dækning for mobiltelefoni til såvel tale som data i alle egne af landet, og dette hensyn indgår derfor med betydelig vægt i vurderingen af, om der kan gives landzonetilladelse til en antennemast til mobiltelefoni. Hvis ansøgeren har fået tildelt en frekvenstilladelse med dækningskrav, må det antages, at der er en særlig samfundsmæssig interesse i at dække netop disse adresser/områder.

Principper for placering af antennemaster

Afvejningen af de samfundsmæssige og landskabelige hensyn i sager om landzonetilladelse til antennemaster sker efter nævnets praksis efter følgende principper:

Nye antennemaster bør så vidt muligt placeres i bymæssig bebyggelse af hensyn til landskabelige interesser, herunder hensynet til at friholde det åbne land for nye tekniske anlæg og til at undgå spredt og uplanlagt bebyggelse.

I landzone uden for bymæssig bebyggelse bør nye antennemaster så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende høje konstruktioner i området, f.eks. andre master, vindmøller, skorstene, siloer eller lign.

Alternativt kan antenneanlæggene integreres i eksisterende bebyggelse m.v. inden for området. Kommunen skal efter omstændighederne overveje, om der er grundlag for at udstede påbud efter mastelovens § 11 om at give adgang til udnyttelse af en allerede eksisterende høj konstruktion, inden der træffes afgørelse om landzonetilladelse til placering af en ny antennemast i det åbne land.^[6]

Er det ikke muligt at placere antennemasten i bymæssig bebyggelse eller ved eksisterende høje konstruktioner, og er det ikke muligt at opsætte antenneanlæggene på eksisterende høje konstruktioner, bør antennemasten så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende (lavere) bebyggelse. Dette gælder også, selvom en anden placering uden tilknytning til bebyggelse vil medføre færre nabogener. Hensynet til at undgå nabogener må således i mastesager normalt vige for hensynet til landskabet.

Planklagenævnet er desuden generelt af den opfattelse, at en placering af en antennemast i nærheden af andet (lavere) byggeri som udgangspunkt vil være landskabeligt mere hensigtsmæssigt end en placering op ad et læbælte eller en egentlig skov.

Hvis en grundejer ikke ønsker masten opført på det sted, som set i forhold til landskabelige hensyn og i forhold til det samfundsmæssige hensyn i at opnå en hensigtsmæssig dækning er det bedst egnede, kan kommunen overveje, om der kan og bør gennemføres ekspropriation efter masteloven. Det bemærkes, at ekspropriation efter masteloven kræver en tilladelse fra Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur, jf. mastelovens § 15, og at det ikke er kommunen, men tilladelseshaveren, der skal ansøge om tilladelse hertil, jf. § 15, stk. 3.

Alternative placeringsmuligheder

Ansøgeren skal – eventuelt i samarbejde med kommunen – undersøge alternative placeringsmuligheder og godtgøre, at den ansøgte placering er den bedste placering set i forhold til de hensyn, der skal varetages efter landzonereglerne. Herunder skal det samfundsmæssige hensyn til en hensigtsmæssig dækning inddrages.

Hvis ansøgeren har opnået licens med dækningskrav, begrænser dette, hvor langt væk alternativer skal undersøges.

Det er ikke et krav at undersøge alle tænkelige adresser/placeringer, men relevante, repræsentative steder bør undersøges i den konkrete sag, jf. principperne ovenfor. Er der tale om et meget ensartet område, hvor den landskabelige påvirkning er den samme, uanset hvor antennemasten placeres, kan der alternativt foretages en mere generel vurdering af området i forhold til alternativ placering.

Der stilles store krav til kommunens sagsoplysning i sager om landzonetilladelse til antennemaster. Kommunen skal således påse, at den ansøgte placering er den bedste placering efter ovenstående principper og de øvrige hensyn, der skal inddrages efter landzonebestemmelserne.

2.4.4. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet finder det godtgjort, at der er behov for antennemasten i området, samt at der er en betydelig samfundsmæssig interesse, idet der i området er fastsat en dækningsforpligtelse, som påhviler ansøgeren.

Nævnet finder det desuden godtgjort, at der ikke er andre høje konstruktioner i området, som masten kan placeres i tilknytning til, eller hvor der kan opsættes antennepaneller således, at den ønskede dækning kan opnås.

Et enstemmigt Planklagenævn finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Faaborg-Midtfyn Kommunes vurdering af, at der kan gives landzonetilladelse til antennemasten på den ansøgte placering.

Nævnet lægger herved vægt på, at kommunen har afsøgt alternative placeringsmuligheder, og i tilstrækkelig grad har sandsynliggjort, at der er valgt den placering, der har den mindste påvirkning af landskabet, samtidig med at den er forenelig med at opfylde dækningsforpligtelsen. Kommunen har bl.a. vurderet, at den ansøgte placering er afskærmet mod omgivelserne med landsbyen mod syd og beplantning på de øvrige sider. Masten opføres således ved eksisterende beplantning af en vis højde, som i nogen grad vil dæmpe mastens indvirkning på landskabet, og som kommunen har stillet vilkår om at bevare.

Endvidere lægger nævnet vægt på, at der i området ikke er fastsat udpegninger i kommuneplanen af landskabsbeskyttende karakter.

Nævnet bemærker, at selv om telemasten vil være synlig for de ejendomme, som ligger i nærområdet, vil opførelsen af masten efter nævnets vurdering ikke medføre nabogener i et omfang, som kan medføre en ændret vurdering.

Nævnet finder herefter, at der ikke er sådanne væsentlige hensyn til naboer, natur, landskab eller miljø, der taler afgørende imod opførelse af antennemasten på den ansøgte placering, at dette kan begrunde et afslag på landzonetilladelse.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet stadfæster Faaborg-Midtfyn Kommunes afgørelse af 17. januar 2024 om landzonetilladelse til opsætning af en antennemast på 48 m på ejendommen A1, 5750 Ringe, matr.nr. PN1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 3 a i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[7] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Planerne kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>.

[2] Måling foretaget af Planklagenævnet ud fra luftfotos.

[3] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[4] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[5] Lovforslag nr. 62A, FT 2023-24, om ændring af lov om planlægning og forskellige andre love (Opfølgning på evaluering af planloven m.v.) som fremsat den 26. oktober 2023, særlige bemærkninger til § 35, stk. 12.

[6] Lovbekendtgørelse nr. 420 af 10. marts 2021 om etablering og fællesudnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v. (masteloven).

[7] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Planloven, landzone (efter 1. februar 2017)